

1890-06-02

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 33a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 46 Nr. 33A

At 10 miles he forked as follows to Penn. & Tenn.
at 10 miles he forked as follows to Penn. & Tenn.
at 10 miles he forked as follows to Penn. & Tenn.

Ja der, det kunde jo være meget fristende, om
 jeg kunde stå mig ud sammen med fru: Lørrig,
 og Møiles ikke blot gave mig mange Stikker
 Mejsen på, ligesom de kunde være højst
 fornøjeligt. Men jeg er dog ikke villig på, at
 de skal derhjem for at opgive. Jeg indrømmer
 det var bedre end at tage et Odskeude, men
 jeg ved heller ikke om jeg vil tage det - eller
 heller, jeg ved nok, at jeg rejste snarere et
 Lørrig og næppe et Odskeude eller noget
 andet Sted. Møiles da var et Palæ-
 stina, hvor et smukt Sted i Arsteden var
 en temmelig fremrykket; thi Møiles
 jeg nok Lyd til, og Møiles mere,
 om jeg i går fik Brev fra Rosenørn-Len
 om at galleriet virkelig har købt Rith
 og Lørrig, og jeg har Pung på Lørrig.
 Brev Møiles min Tak fordi han skubbede
 et Lørrig, han har Fornøjelsen deraf, d.v.s.
 jeg har det. Ja ser du, Fingene jo der,
 at Tack vil ikke lade mig Re, tidlig, vil
 Natog dag vander han rinde på min Tan

Læres uendelig, Kletter med et glædeligt
 Bjerger last ned: Horisonten (eller udsigt
 høj op, for de kommer aldrig op i den overste
 Rumme Kant) og venten i stærk Bevæ-
 gelse på den Rebecka; og snart kule han,
 snart står han stille og spejder, snart
~~skælder~~ han Arnen ud med different Dagens
 Tug af Ranslene, snart prøver han den
 med Bygget, kort sagt der bliver vist
 ikke nogen Rensning for mig, jerns:
 Dag med ham for alvor; men hvor
 hvor er Modet ikke en at få for Gæld,
 kan jeg kun fable om at på Lærers
 men ikke gør noget, og var jeg i Byen,
 havde jeg ~~h~~ og havde jeg en lille Plads at
 røre mig på, var jeg op i nok allerede
 men klar over Mødet. Men hvad
 skulde jeg ellers den Omstændighed i
 Lærers? Måske kunde jeg dog en
 Model som var brigit, men i
 havde jeg intet Atelier, og som Carin
 male en Bondekone i hans Hjem;
 Angivelser med et lille uimodig
 fantastisk Tidsnit som gør ham et

en bibelsk Figur, formen j^o ikke.
Skae j^o ikke blive hængende i Modellen
og Naturen foran mig, må j^o vak fra
den, for j^o da. Iis j^o har jo ingen Er-
farung i de Stykker. De mest j^o tænke
for det Billed Kunder iind i Bogen
er måske et stenet Jordmon, som
j^o tænker mig at Kunderen på Over-
gangen mellem Gæsgangen og J^o Kunder
helt ind i Pydigheden af Palæstina, hvor
Frank da ventede sin Brud.
J^o har malet nogle Færdselsbiler, men
skind de i Glød og stærke Farver kunne
alle mine Billeder følge j^o nok, for
nægt Kunderen skal minde om Billedet
fra de moderne Poterland og Figurer
forment om en moderne Bedrøm eller
en udbledd Skuespiller, hvilket gør mig
vannet. Kunder j^o at Præsenten
om at muligt j^o Kunderen begynder at
sete men på; Nu se j^o Kunderen Udvej
at give Fantaseren hel fri Tøjle,
og mal - hvis j^o kan det - et Landska-
bet, hvis Stemning j^o ikke kan indse,

Om alle disse Romantiske og i ikke, men M. for så vidt som
 i forrige ind. i st.
 hverken som et nordisk eller som et sådant
 østlandske Lauske, som j. Kenden gennem
 Maleren, og om kristendommen. Forestillingen
 dog m. i ikke som en Uskelighed som for
 skækket, fjend, men derimod som en
 dybtgløbende, alvorlig og højtidelig Færd
 stemning, selv om den men har en
 Rod i Fantasien med Uskeligheden.
 Ved så at give Frak en Dragt af hvad
 j. kan skaffe Uvej, kristet alt ikke
 bliver korrekt, hører j., hvad dyde
 Ting angår, at ændre Bedrømmet,
 Horace Verret, og alle d. moderne
 danske Oien tænkter. Om j.
 derimod kan j. ^{noget af} den bibelske Fortælling
 opkøjet Simpelt og grænsede
 Gæse den og forklar Manden
 Stemning og sin Beskæftelse
 med M. m. Udfaldet sin. x
 Træder han, at j. skulde se
 UPalastina, og han gav mig
 flere geologiske Oplysninger,
 hvoraf nogle nok var af Værdi, men
 han var så grænsede. Dog kan

forlær du stor Runat, så stort et Skidrun
der ^{und} gør forst, og så meget han end ved om
alle din gamle Ting, aldrig at lade noget
af det gå på en Mænd, men kun
hvalpe ham det, i den at man kun med held
at male det menneskelig, så med-
tyl græns, så man kalder sig man
har givet det selv. For den som forleden,
und Ls, Johan og Elise for at hør hans
tal utop om det Lære, og Mærsket
Nå - ja hvad skal jeg gøre?
Relig at rja til Lær og lade Frak-
vent på Rebekka. Et Vinterens Romm
var det Lyd for ham, i alle fald for mig,
selv, man måske ender færdig er
varmt, og, og imens Grand for, da
Horse maa. Det er meget, ja, al-
der så den brændt Lys til et Mote,
så jeg mig mig brugte det jeg hør.
Og heri jeg var begyndte i Lær
på Billen, under det andet Forbud
og jeg alder en tanken, hvad det, så
mig jeg dog lade Lære at gøre
M. færdig. Og hvor skal jeg male M?

Galt u M opfø med et Atal i Byen
 i Sammen for j, inde jo nok, at j
 ikke blev foret, y hvem ved, hvorlang
 j kan beholds M, y om j kan j
 liggende Lys udt. Cfr. Helt malet
 j M hvid - j. Ex pø Tryk det Kunder
 j nok Lær Local. tror j, - men
 forsken en Mode for Byen, kan kan
 dashundten hvid kan j dog ikke.
 Drøden tror j Billedet med en
 temmelig stort.
 Skiv en ikke den Mand de er god
 Rødgren tror j, i praktisk Sager, Sk
 er så energisk på Hovedt: alle die
 egen ston y betydelig Astyden at
 de kan kan deis kan sath. Sjind
 rander - ider sådan famlerend y
 uproaktisk y lidt i beskrivningen
 Naturs Hølpelighed som min.
 Men prøv en for gammel Venskab
 Skyld at giv M, skönt di kan
 i travlt: Opbløst, at de vil udfø
 u og et Støt. Men die Opførd
 en at kunne At Pørring var rigt nok,

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 23 Nr. B

udførd i den
 var i
 forførd, en
 i min, udførd
 forførd, en
 forførd, en
 forførd, en